

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/117/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200300
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: Mgr. Michal Novotný
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5020200300.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: R. K., L.. XX. C. XXXX, L. XXXX/XX, C., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže zo 17. júna 2019, č. GR ZVJS-d-11701/14-2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25 Sa 25/2020-83 z 29. marca 2022 takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.

II. Účastníkom konania sa nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Pôvodný žalobca (manžel žalobkyne) I. K., L.. XX. V. XXXX, podal správne mu súdu správnu žalobu, v ktorej sa domáhal preskúmania rozhodnutia uvedeného v záhlaví. Správny súd túto žalobu najskôr uznesením č. k. 25 Sa 41/2019-61 odmietol, pretože toto rozhodnutie považoval za vylúčené zo súdneho prieskumu na základe § 7 písm. e) SSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky však uznesením sp. zn. 9 Sžsk 34/2020 z 27. júla 2020 zrušil toto uznesenie, pretože z jeho odôvodnenia bolo zrejmé, že správny súd preskúmaval iné rozhodnutie než pôvodný žalobca žiadal.

2. Po vrátení veci žalobkyňa ako právna nástupkyňa oznámila, že na podanej správnej žalobe trvá, a tak s ňou správny súd ďalej konal. Tu napadnutým uznesením č. k. 25 Sa 25/2020-83 potom správnu žalobu odmietol ako oneskorenú. Zistil totiž, že preskúmané rozhodnutie bolo pôvodnému žalobcovi doručené 20. júna 2019, správnu žalobu však podal až 6. novembra 2019, teda po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty podľa § 181 ods. 1 SSP.

3. Včas podanou kasačnou sťažnosťou žalobkyňa navrhla toto uznesenie zrušiť a vec vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie. Namietla, že konajúca sudkyňa opakovane odmietla jej správnu žalobu bez nariadenia pojednávania, čím porušila jej právo na verejné konanie v jej prítomnosti. Predmetom preskúmania podľa nej môže byť len rozhodnutie generálneho riaditeľstva, nie žalovaného. Takisto namietla, že preskúmané rozhodnutie obsahuje nesprávne poučenie, že sa proti nemu nemožno odvolať. To však odporuje zákonu.

4. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a bez ohľadu na uplatnené sťažnostné body (§ 453 ods. 2 v spojení s § 203 ods. 2 SSP).

6. Napadnutým uznesením správny súd odmietol žalobu ako oneskorenú s odkazom na § 181 ods. 1 SSP. S týmto jeho názorom sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje a odkazuje na jeho presné a vyčerpávajúce odôvodnenie. Žalobkyňa vo svojej kasačnej sťažnosti nijako nespochybňuje jeho právny názor, pretože svoju polemiku smeruje proti celkom iným otázkam (označenie žalovaného či preskúmateľnosť prvostupňového alebo odvolacieho rozhodnutia). Uniká jej však, že tieto otázky neboli predmetom uvažovania správneho súdu v napadnutom uznesení, pretože dôvodom odmietnutia žaloby bola len jej oneskorenosť. Len pre poriadok sa dodáva, že tieto námietky žalobkyne už boli opakovane riešené judikatúrou tunajšieho súdu (porov. napr. uznesenia sp. zn. 6 Ssk 75/2021, 7 Ssk 74/2021 alebo 7 Ssk 9/2022).

7. Podobne už bolo v judikatúre tunajšieho súdu opakovane vyslovené, že správny súd nepochybí, keď o odmietnutí rozhodne bez nariadenia pojednávania. Podľa § 107 ods. 1 SSP sa totiž pojednávanie musí nariadiť na prejednanie vecí samej, teda na prejednanie obsahu správnej žaloby a vykonanie prípadného dokazovania. Rozhodnutím o odmietnutí žaloby sa však nerozhoduje „vo veci samej“, ale naopak, o podmienkach konania. Takýto výklad citovaných ustanovení nie je v rozpore ani s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky (porov. napr. uznesenie sp. zn. I. ÚS 87/97, nález sp. zn. II. ÚS 499/2012, ods. 15.3, uznesenie sp. zn. II. 472/2013, ods. 7.2, alebo nález sp. zn. II. ÚS 285/2017, ods. 17.3.2), ani judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok z 12. novembra 2002, Döry proti Švédsku, sťažnosť č. 28394/95).

8. Správny súd tak rozhodol správne, keď správnu žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP. Kasačná sťažnosť žalobkyne tak nie je dôvodná, a preto ju kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol.

9. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keď žalobkyňa bola v kasačnom konaní neúspešná a žalovaný síce úspech mal, no kasačný súd nezistil výnimočné dôvody, aby mu nárok na náhradu trov priznal.

10. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.